

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 6 frt.
Félévre 3 " "
Negyedévre 1 frt 50 kr

Bérmentelen levelek csak ismert keszektől fogadtatnak el.

Készítők nem adhatnak vissza.

Egyes szám ára 20 kr.

A nyiltírásban minden garmondsor díja 20 kr.

ZEMPLÉN.

Társadalmi és irodalmi lap.

ZEMPLÉNMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

(Megjelenik minden vasárnapon.)

HÍRDETÉSI DÍJ:

hivatalos hirdetéseknek:
Minden egyes szó után 1 kr.
Azonfelül bolygó 30 kr.

Kiemelt, díszített a körzettel állított hirdetésekért törmértek szerint, minden 1 centimeter után 3 kr. számítatik.

Állandó hirdetéseknek kedvezmény nyujtatik.

Hirdetés a „Zemplén” nyomdája küldendők.

Előfizetési felhívás a „Zemplén”-re.

Lapunk mai száma ez év utolsó negyedében az első szám. Ez alkalomból kérjük a „Zemplén”-nek minden igaz barátját, hogy azt körében népszerűsíteni és terjeszteni sziveskedjék.

A „Zemplén” jelenlegi szerkesztősege ezután is úgy, mint eddig tette, iparkodni fog a vármegye közlőnyét programjához híven és szigorúan alkalmazkodva szerkeszteni, s a lapnak szellemi értékét jeles munkatársak megnyerésével fokozni.

Az előfizetési ár a lap homlokán olvasható.

Egyszermind tisztelettel fölkérjük a „Zemplén” olvasóit, hogy az előfizetést megújítani, a hátralékos előfizetőket pedig, hogy hátralékaikat hozzánk beküldeni sziveskedjenek.

S.-a.-Ujhely, 1886. okt. hó 3.

A „Zemplén” kiadóhivatala.

A gazdasági év végén.

Immár vége van a gazdasági évnek. A természet nagy kegyetlenül, szívtelen mostohán bánt el az anyaföld termékeivel. A nap heve kárörvendő mosolygással égette el a mező termékeit, s megöszitette a kalászt, mielőtt az zsenge életét átélhette volna. S a föld takarója alá elültetett mag csirájában fulladt meg anélkül, hogy a levegőt láthatta volna.

Kétségbeejtő pusztítás a természettől, amelyet imádunk és istenítünk! A költő szelleme csufosan meghazudtolva! Hol maradt a természet pompája: az arany búzakalászkok sűrű tengere, amely az egész ország éltető mindenségeként szokott garmadává földagadni! Hol maradtak azok a méltóságosan megdagadt búzakalászkok, amelyek görnyedten is oly ékes szószólói egy egész ország jóvoltának!

A búza a legdrágább kincse a magyar népnek. A gazdaközönség hercules-vállain nyugszik a termőföld négy sarka, mely ha félrebillen, inségbe dönti az országot.

És az ország több helyén az inség már a küszöbre hágtott. Ott áll a pitvar ajtaja előtt s azt várja, hogy az utolsó sütet liszt is elfogyjon, hogy aztán betolakodhassék a ház lakószobájába.

A mértékletesség megölője a kolerának s legnagyobb ellensége az inségnek is. De az a rossz szokása van a magyar embernek, hogy balsorsa hamar csüggedővé teszi... „sirva vigad”... „buját rendszeren a kocsimába viszi és cserébe adja borért, pálinkáért. Hanem ez a csere csak növeli baját — apasztja a ládáját.

A csüggedő ember, ha gazdag is, tönkre megy. Nem szabad elcsüggednünk! Annyija még, hála istennek, van a magyar népnek, hogy a telet hihúzhatja. Csak be kell jól osztani azt a kicsit ami van; s az is legyen mind a családé, s ne jusson abból

egy szem se a kocsimárosnak, mert mi-helyt ennek is jut a kis szerzeményből, akkor elviselhetően lesz a tél nyomora.

Az inség jajszaóát Pestvármegye már hal-latá. Adóhalasztásért folyamodott a nép és az adóvégrehajtás beszüntetéseért. Szomorú előjele a hideg télnek. Ne várja be a földmíves gazda amíg a jászolból kifogyott a takarmány. Most fogjon már a munkához; menjen napszámba, ha lova van és nem kapna fuvart, mert ha nem szégyenli a napszámot, akkor nemcsak annyit keres meg, amennyi neki és családjának elég, hanem szorgalmával megkeresheti a tavaszi vetőmagot is. Az éhinség a legborzasztóbb! Tehát erő és kitartás!

A lengyel-magyar találkozás.

Jönnék, nem jönnék... talán jönnék, talán nem jönnék... napokon át tartott a kínos bizonytalanság. Szeptember 28-ára virradólag a reményszínű falragaszok örömet hirdető betűi át-cserélődtek. A rendező-bizottság örömszínű plakátokon a lengyel vendégek jövetelére vonatkozó némi nemű reményének ekként adott kifejezést:
„Az osztrák ministerium az utolsó percekben azt adván okul, hogy Magyarországon kolera-járvány uralkodik, a Galiciából jönni szándékozó lengyelek kéjvonatát betiltotta.”

„Mint hogy azonban a rendes vasuti közlekedés betiltva nem lett, remélhető... és a lelkes ujhelyi közönség tovább remélt. Szeptember 29-én a kora reggeli órákban sűrű tömegekkel népesített be a vasuti induló ház perronját. A városi tűzoltóság, S.-a.-Ujhely város eme diszrendőrsége is, ügyesen s okosan gondoskodott a rend fenntartásáról. A vonat megérkezése előtt csak pár perccel tudtuk meg, hogy a pár száz főnyinek ígérkező lengyel vendégsereg csakugyan elküldte vezéreit. Tizenkilenc lengyel vezér szállott ki a külön kupéból, akik a várakozó közönség lelkes örömrivalgásaitól kísérve vonultak be a díszes étkező terembe s fogadták és viszonzózták a hazafias üdvözlő beszédeket.

A rögtönzött napiparancs.

Az eiszállással hamarosan rendben voltunk. Irigyltük azoknak a szerencsésnek, akiknek legalább is egy lengyel jutott osztályrészül. Tizenkilenc magyar, dekorálva ugyanannyi lengyel-lel, büszkén foglalt helyet a rendelkezésre álló úri fogatokon.

A rendezőség kiadta a napiparancsolatot. Kirándulás: Borsiba, II. Rákóczi Ferenc szülőházának megtekintése végett. Kirándulás: Szőlőskére András Gyula gróf szőlőtelepeinek bejárása és a szőlőművelési minta-rendszer tanulmányozása végett. D. u. 2 órákor közös ebéd. D. u. 4 órákor próbaszüret, Esteli 8 órákor közös vacsora. Vacsora után táncmulatság. A hány pontja volt a napiparancsnak, ugyanannyi dobzsé volt reá a felelet egy ember szavának tizenkilenceszer erejével.

A bevonulás impozáns volt. A város ünnepies külsőbe öltözött. Minden házon magyar nemzeti trikolor diszlett. A város népsége sűrű csapatokban jobbról-balról lelkesen éljenzett.

A reggeli elköltése s rövid pihenés után a vármegye alispánjának vezetése alatt megindultak a fogatok Borsiba, Szőlőskére. A lengyel testvérek segítettek sirva vigadni a magyarral. Borsiban sirtak, Szőlőskén vigadtak. Mathiasz János, András Gyula gróf szőlőinek igazgatója nemcsak kiünző szakértelemmel s a legszivesebb előzékenységgel fogadta és kalauzolta a váratlan látogatókat, hanem urához méltó vendégszeretetenben is részesítette őket.

A közös ebéd Ujhelyben.

A fehér asztal nem kevés jelentőségű az emberek életében. Nem, kivált ünnepek alkal-

mával. — A lengyelek tiszteletére rögtönzött tás-sas ebéd is egyik legkimagaslóbb pontja lesz a magyar vendégszeretetre való visszaemlékezésnek.

Az ebéd annyiban volt rögtönzött, hogy már annak elmaradása be volt jelentve. Később aztán mégis felszólítottatott a derék Csernyiczki, hogy mégis elmegyünk vagy hatvanan. A hatvanból lett nyolcvan; ámbár az ujhelyi sok katonatisztból egy sem volt jelen.

A hoszu — alaku asztalt egy órákor kezdtek teríteni. Két órára már csak egy görnyedezett az elegáns teríték s még elegánsabb, finomnál finomabb boroktól.

Gróf Sztáray Antal, Mezössy László, Bydeskuthy S., Petrakovics, Dr. Schön V., Neupauer, Adriányi, Szabó Gyula és Buza József ajándéborai voltak felrakva az asztalnak csak azon a déli végén is a hol mi ültünk. Az asztal többi részén több másféle borok ragyogtak. És milyen borok! Ha voltak csakugyan a Helikonon görög istenek és ezek nektárt ittak: igaza van Mezössy L. bátyáknak, hogy ez a nektár csakis hegyaljai finom bor lehetett. Volt cankó is, de arra nem sokat adtunk.

A lengyel vendégeken (mi tagadás benne: magunkon is) ismételve igaznak bizonyult az a mese, hogy a szőlőto nedvtől az ember eleinte melánkholikus, azután vakmerően bátor, majd vidám s énekel mint a madár és elvégre tündér álomba merül.

Két órára megjöttek a kirándulásból a vendégek is mind házi gazdáik kíséretében. Elváltak telve a szépségek által, a miket Borsiban és Szőlőskén a gróf Andrássy szőlőjében láttak. A kitűnő étkek annál jobban izlettek.

A negyedik fogásnál felszólalt Viczmány Ödön és a tőle megszokott szép előadásban a gazdasági egyesület részéről a következő lelkes beszéddel köszöntötte föl kedves vendégeinket:

„Régi rokonszenv fűzi egymáshoz a magyar és lengyel nemzetet. Jó és balsors sokszor sorakoztatta egymás mellé, s mentől gyakrabban történt az érintkezés, annál készségebben osztoztunk egymás örömeiben s bánatában.

Vannak emlékek, amelyek nemzedékeken át vizshangoznak az utódok lelkében. A testvéri szeretet meleg érzete ilyen, amit az idő nem sorsvaszt, csak folyton nővel, mert táplálékát adja a sziv, amelynek dobogása csak az élet megszüntével hamvad el.

Dicső ősöknek derék unokái, akik sok századok hagyományait most is ereklyeként őrzik! Kölcsönösen szoritják a baráti jobbot, amely közös javunkért nem ritkán küzdött, mert élvülhetetlen a frigy, amely a szabadságot szerető népek között osztónszerűleg szövődik.

Az érdekek összefolyásával a testvéri szeretnek egyik láncszemét képezi a mai nap is, amidőn nemzetgazdasági okok nyujtják az alkalmat a találkozásra; s ez alkalomból nekem jutott azon kitüntető szerencse, hogy a látogatásunkra sietett lengyel testvéreink iránti forró érzelmeinket kifejezést adjak.

Az igaz magyar vendégszeretet legrokon-szenvesebb hangján legyenek tehát üdvözölve a Zemplénmegyei gazdasági egyesület részéről; s áldomásra emelvén poharamat, kívánom, hogy a nemzetek sorsát intéző Gondviselés hazájukat áldásával áarassa, — s a közbe jött körülmények folytán csak kisebb számban érkezett, de éppen oly szívesen látott tisztelt vendégeinket sok boldog éveken át tartsa és éltsse.” (Szünni nem akaró éljenzés.)

N y o m á r k a y József a rendező-bizottság elnöke szintén a vendégekért, s azok közt különösen T a s s e r báróért, Tasser Jozefinnek, Napoleon nevének, unokájáért; majd Mezössy azon kezdve, hogy „omne trinum perfectum”, újra a lengyelekért emelt poharat.

Ekkor már a hangulat a vakmerőségbe csapott át. Elkezdődött a lelkes pohárköszöntők hoszu és érdekes sora. Felszólt igen lelkesen lengyelül R o z d z i e l s k i gör. kah. kanonok Sokalból; a magyar vendégszeretetet dicsérte. L ö c h e r e r Andor V e t t e r Gézát, a prsemisli va-

Mai számunkhoz egy fél ív melléklet van csatolva,

sut forgalmi főnökét s az egész kirándulás fáradhatatlan rendezőjét élte. Szólt aztán ismét Mezőssey, szólt a derék főorvos Dr. Chyzer több ízben lengyel és francia nyelven. Tascher báró a magyarokért, Jávorszky (lengyel) Matolai alispánért. Szólt Matolai három jelelvő magyar szabadságharci hősről: Illyásevics L., Németh N. és Dutkiewicz; Krüzseli nagy figyelem mellett s a hallgatóságot elbájoló eleganciával azzal végezte lelkes toasztját: „Jes zce Polska nezginela!” (Nem veszett még el Lengyelország!) Viczmány, Enyiczkey, Kazimierz Zielonka lengyel szerkesztő és a többi lengyelek is mind sorban.

A kedv, harsogó zenehangjainál, lelkesen csapongott, az isteni bor fogyott, mert a szíves gazdák megszűnés nélkül kínálgattak; a szép, rendes fehér asztal letároltta lett, mikor az előülők azt mondották: „Ne tovább, mert a szüretnél is ember kell a gátra.”

A szüret.

Aki igazi szüretet akar látni, annak október hó vége táján kell hozzánk ellátogatni. De mert a magyar vendégszeretnek nincsen más törvénye, mint a kedves vendég részéről kifejezett óhajtnak teljesítése, szolgáltunk egy halvány színű szüreti képpel is. A lengyel vendégek nagy érdeklődéssel nézték a szüret cerimóniáit, kezdve a szedéstől egészen a „viváté” kiáltásig. Ligeti Bertalan s.a.-ujhelyi szőlőtulajdonos közel szőlőjében folyt le a szüreti multság, és valljuk meg az igazat, meglehetősen egyhanguan. Egy bizonyos neme a lankadságnak volt észrevehető az arcokon. Hába kínálgatták a szilaj kedvre derítő „szamorodni“-t. az öblös palackok vinyettáiról mindenki azt olvasta le, hogy már „elég”. De még sem. Nemcsak kitűnő „titulus bibendi” de fellelkesítő alkalom is volt Bajusz József üdvözlő költeményének elszavalása. Körbe állottunk, mint a honfoglalók az áldomás iváskor. A „tátság” (ezuttal mint költő) emelvényre lépett s mély érzelemmel, a hazafias tűz pirjával arcán, és érces hangon mint egy Bendegúz, elszavalta az „üdvözlötet,” melynek felkiszöntő strófája így szól:

„Éljetek mind boldogan sokáig...
S ha megtértek hazátokba majd, honn
Mondjátok el, hogy él még egy nemzet,
Mely tivatek testvér és rokon.
Mely osztozik szűtök bánatában
S nem feleli, mit érte tettetek!
Bem, Dembinszki s velük 48-ban
Értünk csatáztok derék lengyelek.”

Bajusz versét Aminovics Albin lengyel orvos lengyel nyelven olvasta fel nyomban s lengyel és magyar összelelközve, mint jó testvérek egy szívvel s lélekkel élte a hazát.

Esteli hét órákor már megnéptelenült a szüretelő hely. A vendégség karavánjai a táncteremmé átalakított színház felé irányozták lépteiket. *)

A közvacsora.

Esteli 9 órára volt hirdetve a táncmultság kezdete. Ezt megelőzőleg azonban programmszerűleg részt kellett vennünk a közvacsorán is. A színházi helyiségbe nyíló étkező terem teljesen megtelt az érkezőkkel. Különösen kitett magáért az ujhelyi fiatalság asztala, mely a lengyel himnusz és triójának szüretelő előadásával felvillanyozta a kedélyeket. De nagy dicsérettel kell megemlékeznünk a rendező bizottságnak örökifjú elnökéről Nyomárkay Józsefről is, aki elfáradhatatlanságában önmagát multa felül. Ott volt mindennit, mint egy jó hadvezér, a hol a golyók sűrű zápora járt (a szép szemek golyóinak kereszttüzében is) rendelkezett, tett, intézett mindent oly ügyesen, hogy a közvacsorának nevezett mulatási terv is, az unatkozás ellenségével szemben fényes eredménynyel lett megnyerve. Felkiszöntőt mondott e sorok írója, kit szívesen hallgattak s vele együtt még egyszer száz és száz torok erejével, száz és száz szív legigazabb lelkesültéggel kívántuk, hogy a lengyel és magyar barátágnak vége soha ne legyen. Addig éljen, mint a földteke!

S. Patakon.

Mint villanyűtés futott végig a városban folyó hó 30-án reggel, hogy Ujhelyből hozzánk is átlátogattak a lengyel-testvérek.

Hamar talpon volt minden jóra való ember. Talpon volt különösen dr. Kun Zoltán és dr. Láczy László. Ez a két fáradhatatlan férfi mindent elkövetett, hogy emlékezetes napja legyen a lengyeleknek ez a mai. Valljuk meg: sikerült is a fogadtatás.

Megérkezvén a kedves vendégek, derék ujhelyi urak társaságában, mindjárt a főiskolai látni valókhoz fogtak. A nagy-könyvtárban különösen tetszett és nagy érdeklődéssel nézegették a „lengyel bibliát.” Ez az unikum a 14-ik századból való s azt mondják a lengyel urak, hogy az a nyelv és írásmód, melyen az készült, már egészen átváltozott náluk s ez csakis, mint nyelvemlék nevezetes.

A lengyel bibliáért évekként ezelőtt husz

*) A táncmultságról „Csarnok”-unk beszél. Szerk.

ezer forintot ígért a lengyel tudós társaság; de a főiskola nem adta. Meg nem szűnő kegyelettel őrzi és becsüli ezt a Rákócziaktól kapott ereklyét. Azt azonban készséggel és ingyen megengedte a főiskolai előjáróság, hogy szóról szóra lemásoltassék, a mit egy ügyes másoló hónapokon át itt lakva végre is hajtott.

A szépművészeti muzeumban is sok látni valót találtak. Az eredeti szobrok, festmények, pénzék, fegyverek, edények, himzések és nagy emberek kézíratai mind kellemesen lepték meg és foglalták le az elméket. Általánosán el lett ismerve, hogy ilyen, vagy ehez hasonló vidéki városban és tanintézet mellett találni seholy sem lehet.

A fizikai eszközök muzeuma szintén ritkítja párját, s ezt tekintve is számos kifejezést adtak vendégeink az elragadtatásnak.

Aztán felvonult az egész társaság a várba. Az éppen itt időző Windisch Grätz hercegné (gróf Dessewffy Valéria) legnagyobb előzékenységgel tárta fel fényes terméit s az ezekben elszórt nevezetes és drága emlékeket. A kastélyba a könyvtáron át mentünk be. A Rákóczi szobákban át haladtunk a régi vár tornyába. Elragadó kilátás nyílik itt a szemlélő elé. Délre Tokaj a Tisza és Bodrog összefolyásával. Nyugotra a hegyaljai szőlő és erdőkoszorúza félkör-hegyek. Északra S.-a.-Ujhely gyönyörű hegyeivel a Kopaszka s a Sátorral. Keletre pedig a beláthatatlan rótság, betarkitva ahol itt, hol amott felcsillanó Bodrog és Tisza kanycsorgó fényes vizével. Alattunk a kastélyt környező tündérszép várkert. Alig tud az ember e büvös körből szabadulni.

Kifelé menve, benéztünk a hercegi legszebb termekbe. Egyikben a hercegnő félben levő olajfestményét láttuk. A várkastély egyik ős birtokosát báró Perényit készíti magyar huszár kosztumban, ugráudozó arab ménen. A festmény előtt mindenki bámulattal állt meg és magasztalta a művészi virtuozitást, melylyel az készitve van. Az ebédelőben már terítve volt. Középen egy virágkoszorúca, s körül a csillgó evőkészlet négy személyre. A magyar dolmányos, ezüst gombos kis lakáj is ott állt, várva urnője parancsát... A lépcsőházban, egy nagy szőterített szőnyegen, érdekesen van a várkastély mindenik volt birtokosának címere egymásután behimezve.

A várból az ebédhez sietett az egész karaván. A főiskolai e célra berendezett helyiség pompásan el volt készitve.

A legfinomabb aszaboroknak egész özöne került az asztalra. Szinyei Gerzson, Láczy László dr., Moskovics Ignác, Wohl Áron, Both István, Végh Bertalan, Pavletits Gyula, Nagy Gusztáv, Dr. Kun Zoltán és mások elarasztoztak mindenkit finom itallal és páratlan jó szívességgel.

A pohárkiszöntőket Molnár Lajos gimn. igazgató kezdte meg, éltetve a lengyeleket; Kun Béla franciául szólt, ugyanezekért. Púza Sándor lengyel nyelven élte a vendégeket. Szólt még Tasser báró, Löcherer Andor, Viczmány Ödön, és Dr. Lengyel Endre.

Eljött ezalatt a főiskolai énekkar. Mintha ihlet szállotta volna meg, rendkívül szépen énekelt el a magyar, a lengyel és a francia himnusz. Kapott is tapsot, éljont olyat és annyit, a mit aligha fog valaha elérni.

Folyt aztán dikció és nóta felváltva. Egyszer felállt egy fiatal lengyel s tört magyarsággal így szólt: „A minden szépért és nemesért lelkesülő ifjuságerért emelem poharamat!” Az ifjak összelelgették érte. Bajusz József szavalt, Emődy franciául, Rozzielki lelkész lengyelül, Krüzseli, Finkey, Sebeők dr., Mezőssy magyarul, Szinyei Gerzson végül versben is szónokoltak.

A nagy ebéd után nagy levonulás lett az iskolakertbe, a torna csarnokhoz. Itt éppen az V. VI. osztálynak volt a torna-órája. A szép mutatványokért harsogó éljenzést kapott az ifjuság és kivált a derék tanár Kiss Elek. Az akadémiai ifjak torna egyesülete egészen elragadta a folyton szaporodó közönséget. Ezeket is s kivált az elnököt, Hatvány Lászlót, melegen éljenzették.

Az énekkar közbe-közbe lelkesítő darabokat mondott. Kívül a szép kert utain és pázsitján, elragadt a nóta az egész közönségre s még a lengyelek is fújtak: „Ne sirj, ne sirj Kossuth Lajos!”

Vége is eljött az este. Előállottak a fogatok. De a kedves vendégek olyan jól érezték magukat, hogy még nem akartak menni. Elküldték a kocsikat, hogy majd a vouaton! Ezen is aztán elment az, a ki itt nem maradt, vagy a kit Mezőssy bátyánk el nem csalt Tolcsvára.

* * *

Igy folyt le a rögtönzött ünnepség — jó kedvben, barátságban és testvéries ölelkezésben. Az osztrák ministerium családott. Nem adta magát elő, istennek hála, sem kolera-eset, sem politikai vétség, — hacsak nem volt vétség a közigazgatási politika ellen az, hogy a lengyelek kéjvonatát betiltották.

A közigyülésnek első napja ugy viszonylott annak második napjához, mint a tenger-dagadás az apadáshoz. A tegnap zsuffolt gyülesterem ma csakugy kongott az ürességtől. Pedig volt még egyik érdekes tárgya a napi renden. Pl. a Janszky-affér, az alispáni jelentés, a községi szegény-alapok létesítésének kérdése, katonai elszállásolás, az erkölcsnemesítő országos egyesületnek átirata, a s.-pataki szolgabírói járás. Szinte érthetetlen dolognak tűnt fel előttünk, hogy S.-Patak, mely a Janszky-kérdést már az első napon első tárgyként akarta a zöldsztalon bonczoló kés alá venni, mikor annak ideje érkezett, a második napon tüntetőleg távol maradt; s csak sajnálkozunk lehet a fölött, hogy Kun Pálnak ez ügyben várváért s indikált szabatos „kórisme” előadásában nem gyönyörködhattunk. Rejtett dolog maradt előttünk az is, hogy a s.-pataki szbirói új járás kérdése miért hagyta hidegen a minden szépért, jóért és nagyért igazán lelkesedni tudó pataki szomszédainkat. Pedig nem végeztek volna zizifusi munkát. Nem oly követ mozgatnak ők, amely, Orbán Balázs kifejezésével élve, előbb-utóbb „gyökeret ver.”

A közigyülés második napi tárgyalásának menete a következő volt:

Az alispáni jelentésből megtudtuk, hogy a szerencsi járás felüggesztett főszolgabírája minden pénzhiányt fedezett. A közigyülés utasította az alispánt, hogy siessen a tokaji és szerencsi főszolgabírák feyelmi ügyének lebonyolításával. Éva András indítványa, hogy a községek a háztájéknak befásítására tűzbiztosság és egészségügyi érdekből útasítsanak — helyeslőleg fogadtatott. A főispán a tűzbiztossító társulatok egy-némelyikének a kárvallottakkal szemben éreztni szokott huza-vonáját apostrofálván, megígérte, hogy az adatokat gyűjti, azokat majdan egész konkrét meztelenségükben a vármegye elé terjeszti s addig is ellenükben a szegény népet minden erejével védelmezni fogja. A jégkarsújtotta vidékeknek adóleírásban leendő részletetése eszközöltetni fog. A pénztári vizsgálatok megnyugtató eredményekhez vezettek. Az alispáni jelentés is nyomorúsgos állapotnak nevezi azt, hogy e nagy vármegyének csak két állatorvosa van. A főispán figyelmeztette az államépítészeti hivatalt arra, hogy a közmunka felhasználása legyen okos. Ne pazaroltassék el a drága napszám a céltalan ároktisztításra ottan, ahol az uttesten nem lehet járn. Szenczi László, tokaji felf. főszolgabírónak az új törvény értelmében az alispánhoz benyújtott ama kérvénye, hogy részére fizetésének egyharmada folyóvá tétessék, pénztári fedezet és magánjog hiányából mellőzendőnek ítéltetvén, ez ügyben való döntés végett a belügyministeriumhoz felirat intéztetett.

Borsod és Hunyad vármegyéknek átiratai, melyekben a Janszki-eset fölött érzett hazafias aggodalmaiknak nemes önmérséklettel adnak kifejezést, minthogy a felzavart nemzeti önértetet a közjogijelentőséggel bíró királyi kézirat teljesen lecsendesítette — tudomásul vétettek.

Az 1885. évi házi pénztári számadásokra vonatkozólag érkezett belügyministeri leirat, mint-hogy a vármegye közönsége az abban kiemelt tértímenyeket a közszolgálatból folyó méltányosság tekintetekkel összeegyeztethetőnek nem találta, beható tárgyalás alá vétetvén, kimondatott, hogy a belügyministeriumhoz e tárgyban felterjesztés intéztessék s a főispán közbenjárása is kikéretett.

A községi szegény-alapok létesítése érdekében a községek csoportosítása mutatkozván célszerűnek, utasítottak a járási főszolgabírák, hogy ez irányban való véleményes előterjesztéseiket legkésőbb hat hó leforgása alatt a vármegye alispánjához mutassák be.

Az erkölcsnemesítő országos egyesület szépen fogalmazott átiratából örömmel győződött meg a vármegye közönsége arról, hogy ez egyesület az embert nemesítő tényező, az otthon, iskola és egyház sorozatában fő tekintettel van a társadalomra, az élet e legfőbb iskolájára s abban a meglazult feyelem és erkölcs helyreállítására. Szívesen hajlott kérelmére s dr. Schön Vilmos indítványa a közigyülés. A főkegyesület megalakítási módozatainak tanulmányozását egy küdötttségre bizta, melynek elnöke: Éva András, tagjai Prámer Alajos, Fejes István, Halmi László, Keckés Antal, Bydeskuthy Sándor, dr. Chyzer Kornél, Dókus Gyula, dr. Erényi Jakab, és Nemes Lajos. A küdötttség jegyzője Bajusz József. *) E pont elintézése után elnöklő főispánunk az elnöki széket átadta az alispánnak s éljenezések között távozott.

A lovas katonaság elszállásolásra vonatkozólag S.-a.-Ujhely képviselőtestülete által benyújtott kérelem tárgyában hozott megyei határozatot múlt számunkból már ösmerik t. olvasóink.

A S.-Patak székhelylyel felállítani szándékoló szolgabíróági új járásnak közigazgatási szempon-

*) A magyar állami és nemzeti létnek a tiszta erkölcs alapján leendő megszilárdítására törekvő eme nagy fontosságú társadalmi mozgalomnak részletes ösmertetésére alkalmilag még visszatérünk. Szerk.

Árverési hirdetmény.

A zemplén megyei kir. adófelügyelő által közhírré tétetik, miszerint a m. kir. államkincstár tulajdonát képező s a szinuai szolgabírói járásba eső Orosz-Patak községbeli 647, katasztrális hol dat és 1091. ölet tevő, tisztán bukkos erdőben a folyó évi bukk malék termés, melyen a hely- színén eszközölt becslés szerint mintegy 200-300 darab sertés meghízaltatható, f. évi október hó 10-ik napján d. e. 9 órakor S.-a. Ujhelyben a kir. adófelügyelő hivatalos helyiségében tartandó nyilvános árverésen azonnali készpénz fizetés mellett elfog adatni.

Erről a venni szándékozók azon megjegyzéssel értesíttetnek, hogy az árverés alkalmával a 100 frtnyi kiküldési árnak egy tizedrészét vagyis 10 frtot bánat pénzül letenni kötelesek mely a vétel árban lesz betudva.

Zárt ajánlatok az árverés megkezdéséig alantitottnál bár mikor benyújthatók, a melyekben az ajánlat tevő által ígérendő összeg tíz százötöltójának mellékelve kell lenni, különben azok figyelembe nem vétetnek.

S.-a.-Ujhely, 1886. szept. 27-én.

Beeske

kir. adófelügyelő.

1302. sz. 1886.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a gálszécsi kir. járásbíró ság 1194. 1234/p. sz. végzése által Mók Ferencz p.-sz.-mártoni lakos javára Guttman Zelig t.-terebes lakos ellen 220 és 110 frt tőke, ennek f. évi márczius 15. illetve július hó 1-80 napjától számítható 6% kamatai és összesen 49 frt 55 kr. perköltség erejéig elrendelt kiell. végrehajtás alkalmával bíróilag le- s felülfoglalt és 520 frtra becsült termények, takarmány, 2 ló, szekér, házi butor, gazdasági eszközökből álló ingóságok nyilvános árverés utján eladtnak.

Mely árverésnek a fenti számu kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis T. Ferebes községben leendő eszközzésére 1886-ik év október 6-ik napjának d. u. 2 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérnek becsáron alul is eladatni fognak.

Kelt Gálszécsen, 1886. szept. hó 27.

Zámbory János,
bir. kiküldött.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a n.-mihályi kir. járásbíró ság 3424/85. sz. végzése által a megyei árvassék és özv. Polyakovszky Jánosné javára Mihály Mihály ellen 800 frt tőke, ennek 1884. év január hó 1. napjától számítható 6% kamatai és eddig összesen 58 frt 50 kr. perköltség köve telés erejéig elrendelt biell. kiell. végrehajtás alkalmával bíróilag le- és felülfoglalt és 536 frt 40 kr-ra becsült különféle életnemiek, gazdasági felszerelések, széna és takarmánymű- ekből álló ingóságok nyilvános árverés utján eladtnak.

Mely árverésnek az 2052/86. sz. kik. rendelő végzés foly- tán a helyszínen, vagyis Kácsándon leendő eszközzésére 1886. október 5-én d. e. 10 órája határidőül kitűztetik és ahöz a ven ni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881-ik LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt N.-Mihályt 1886. szept. hó 23-án.

Tahy Béla,

kir. bir. végrehajtó.

1949.
p. 1886. sz.

Árverési hirdetmény.

A tokaji kir. járásbíró ság részéről közhírré tétetik, hogy Weisz Róza és társai végrehajtatók- nak Weisz Sámuel és társai elleni végrehajtási ügyében az árverés tarthatlanság indokából elren- dettetvén, annak a végrehajtás színhelyén, azaz Tokajban, a vasuti indóháznál, néhai Weisz Jakab és neje lakásán s üzlethelyiségében leendő meg- tartására határidőül 1886. évi október hó 6-ik napjának délelőtti 10 óraja tüzetik ki, midőn a tokaji kir. járásbíró ságnak f. évi 1834. polg. sz. továbbá a s.-a.-ujhelyi törvényszéknek f. évi 7072 és 7070. polg. végzése iolytán és ugyancsak a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszéknek f. évi 7147. polg. sz. végzése folytán alperesek, mint néhai Weisz Jakab s neje örököseitől bíróilag lefoglalt 499 ft 20 kr. becsértékű különféle hazi butorok, konyha- edények, italok, vendéglői eszközök, agyneműek és noi ruhákból álló ingóságok, készpénz fizetés mellett becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Tokajban, 1886. évi szeptember hó 30-án.

Román János,

kir. járásbíró.

Árverési hirdetményi kivonat.

A homonnai kir. járásbíró ság mint tkönyvi hatóság köz- hírré teszi, hogy a felső-zempléni kölcsön- és takaré- intézet végrehajtatónak Jencsik András és neje Kruk Anna, utóbbi ugyis mint kisk. gyermekei t. és t. gyámjánya végrehajtást szen- vedő elleni 1400 frt tőkekövetelés és jár. iránti vég- r. ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvszék (a homonnai kir. bíró ság) terüle- tén lévő, Homonna községe és határában fekvő, a homonnai 266. sz. tjkvben A + 3. sor 660/23a. hr. sz. a. foglalt szán- tóföldből $\frac{1}{6}$ részben Jencsik Máriát és $\frac{2}{6}$ részben Bindász Já- nosné szül. Kruk Juliannát illető jutalékra 13 frt kiküldési árban, valamint a homonnai 394. sz. tjkvben A + 1. sor 464. hr. sz. a. foglalt belsőszékből s azonlevő 122. ő. i. sz. házból $\frac{1}{6}$ részben Jencsik Máriát, $\frac{2}{6}$ részben pedig Jencsik Istvánt illető jutalékra 485 frt kiküldési árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi novemb. hó 4-ik napján d. e. 9 órakor az alulirt kir. bíró ság mint telek- könyvi hatóság hivatalos helyiségében megtartandó nyilván- os árverésen a megállapított kiküldési áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%, és pedig a homonnai 266. sz. tjkvi ingatlan után 13 fo rint 10 krajczárt, a homonnai 394. számu telekjegyzőkönyvi in- gatlan után 48 forint 50 krajczárt készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november hó 1-én 3333.: z. a. kelt igazságügy minisz. ren- delet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküld-ött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezésé- ről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Homonnán a kir. járásbíró ság mint telekkönyvi hatóságnál, 1886. évi aug. hó 24-ik napján.

Hornyai,

kir. aljbíró.

A sárospataki főiskola királyhegyi szőlőjének ez évi függő termése nyilvános árverésen október 10-én d.-u. 3 órakor az inté- zet pénztári helyiségében el fog adatni.

A gazd. választmány.

Legelterjedtebb s legolcsóbb magyar napilap, külsejében a legszebb, tartalma szerint a legelőnkebb.

Előfizetési árak:
Egész évre... 14 frt — kr.
Fél évre... 7 „ — „
Negyed évre... 3 „ 50 „
Egy óra... 1 „ 20 „
Egyes szám Budapest 4 kr.
Vidéken 5 kr.

Kiadóhivatal:
Budapest, nádor-utca 7. sz., földszint,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólá- mlások intézendők.

PESTI HIRLAP

POLITIKAI NAPILAP.

Előfizetés legdisztribúben po-
taulványnyal eszközözhető.

Mutatványszámokat

levelező-lapon nyilvánított hi-
vánatra egy hétig ingyen és
bérmentve küld a kiadói hivatal.

Előfizetések a hó bármely nap-
jától kezdhetők.

A magyar olvasó közönséghez!

A „Pesti Hirlap“ immár a kilencedik évfolyamát éli. Fényes irói kör csoportosul körülötte s a legújabb rendszerű rotációs gép nyomja, mely a lapot óránkint 15 ezer példányban teljes 16 oldalon és már föl vágva állítja elő, mi nagy kényelmére van az olvasónak és egész Európában eddig egyedül a „Pesti Hirlap“ dicsekedhetik ez ujjtással.

S méltán büszke lehet a Pesti Hirlap arra, hogy ma a legkedveltebb s legelterjedtebb lap, de még inkább arra, mint lett azzá? Nem hízelt soha a közönség hullámozó szeszélyének, hanem becsületesen és lanka- dallanul, gyakran az áramlat ellen is lobogtatta a zászlót, melyet kitűzött. Pedig erre a zászlóra rossz idő járt, mert a liberalizmus a mi zászlónk. Magyar- ország újabb állami életének a liberalizmus a gyö- kere. Magyarországon csak egy hazafias program lehet hát: e gyökereket kímélni. Ez volt, ez lesz a mi irányunk, melyet csak azzal toldottunk meg, hogy függetlenek vagyunk s leszünk a pártoktól.

A „Pesti Hirlap“ nem hajlik sem ide, sem oda, nem ösmer pártokat és gyűlölködést; az igazságot keresi mindenben s mert csak az igazságot nézi, me- lyik oldalon van, meg nem nézi.

Politikai programunk tehát: erélylyel és igaz- sággal szolgálni a nemzeti politika, szabadelvű hala- dás és magyar demokracia érdekeit, kormánytól és pártoktól egyaránt függetlenül.

Vezérolkkelinket különböző pártállásu jeles publicisták s politikai tekintélyek írják: **Pulszky** Ferenc, **Horváth** Gyula, gr. **Bánffy** Béla, **Eötvös** Károly, **Beksió** Gusztáv, **Tórs** Kálmán, **Pesty** Frigyes, **Borostyáni** Nándor, **Kenedi** Géza (felelős szerkesztő) stb.

A t. Házból em alatt országos hírtvé vált karcolatokban az újabb irói nemzedék legkitünőbb s legnépszerűbb tagja **Mikszáth** Kálmán humorizálja az országgyűlési pártok és rotabilitások ferdeségeit, párttekinet nélkül.

Táborovatunk a legváltozatosabb, legelőnkebb s oly gazdag, hogy nem ritkán három-négy tárcát is közlünk egyszerre; legjobb nevű s a közönség előtt legkedveltebb írónk gazdagítja a „Pesti Hirlap“ e rovatát, kiknek sorából legyen elég kiemelni a következőket: dr. **Ágal** Adolf (Porzó, Csicseri Bors), **Bartók** Lajos, **Beniczky** Bajza Lenke, **Boros- tyáni** Nándor, dr. **Kenedi** Géza (Quintus), **Kürthy** Emil, **Mikszáth** Kálmán (Scarron), **Murai** Károly, dr. **Schwarz** Gyula, **Sebők** Zsigmond, **Szemere** Attila, **Szécsi** Ferenc, **Tábori** Róbert (Columbus) stb.

A többi rovatokra is a legnagyobb gondot fordítják rovatvezető munkatársaink: **Antal** Károly, **Barabás** Albert, **Luby** Sándor, **Somogyi** Ede, **Schmitt** József (segédszerkesztő), stb., — csupa kipróbált journalistikai munkaerő, — úgy, hogy jól értesültség, élénkség, a tartalom gazdagsága és választékossága tekintetében a „Pesti Hirlap“—pal alig vetélkedhetik még egy lap.

Távírat rovatunk mindig a leggazdagabb s kiállja a versenyt bármely európai nagy lappal. Ugy a vidékről, mint a külföldről saját tudósítóink látnak el eredeti távíratokkal s mikor az események úgy ki- vánják, belmunkatársaink sorából külön tudósítót is küldünk az események színhelyére, mint legutóbb Bulgáriába.

Heti melléklapjaink — mint **Kertészeti** Ujság, **Házi Tanácsadó**, **Gazdasági** Ujság, stb. — kivitták a nagy közönsér hálás elismerését közhasznosságukkal.

Nagy gondot fordítunk még mulattató **karcolat- tok**, **apróságok**, a **közönség köréből** való pa- naszok közlésére, valamint a mindenki által szivesen olvasott **szerkesztői** **üzenetekre**.

Regényünk mindig jól van megválasztva az érdekesítő újabb termékek közül.

S bár legdiszesebb kiállításban naponta (a hétfői féllapot kivéve) két teljes lvet — 16 oldal — adunk olvasóink kezébe, külön kedvezményül hetenkint egy **zenemellékletet** is csatolunk, előfizetőink számára teljesen ingyen, úgy hogy a zenekedvelő előfizető évenként 60-70 jó darabot tartalmazó **zene-albu- mot** gyűjthet össze. Oly kedvezmény ez, minőt ma egyetlen európai lap sem nyújt előfizetőinek.

Mindezen kedvezmények dacára a „Pesti Hir- lap“ a legolcsóbb naplappnak méltán mond- ható, amennyiben csekély összeggel (havonkint 20 kr.) drágább az ugynevezett kis néplapoknál, melyek- nél pedig ötszörte többet tartalmaz.

Legyen szabad ezek után remélnünk, hogy a „Pesti Hirlap“—ot a művelt magyar közönség ezen' al is pártolni s lehetőleg terjeszteni is fogja.

A „Pesti Hirlap“ előfizetési ára:

Egész évre... 14 frt — kr.
Fél évre... 7 frt — kr.
Negyed évre... 3 frt 50 kr.
Egy óra... 1 frt 20 kr.

Előfizetések a hó bármely napjától kezdhetők. La- punk címének megírásakor sziveskedjenek a t. előfi- zetők arra ügyelni, hogy csakis „PESTI“ Hirlapot irjanak.

A „Pesti Hirlap“
szerkesztősége és kiadóhivatala.

BUDAPEST.

v., nádor-utca 7. szám.

Mutatványszámokat egy hétig ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal v., nádor-utca 7. szám.

Sirkövekre feliratok vésése és aranyozása

SIR-EMLÉK-KÖVEK NAGY RAKTÁRA.

Sirkövek újabb tervezése

BURGER ADOLFNÁL
S.-A.-UJHELYT

Főutcán, a „Vörös ökör” vendéglő épületében.

MINDEN IDŐBEN
nagy választékban tartok s kívánatra felállítok

POROSZ SZÜRKE MÁRVÁNY,
VÖRÖS MÁRVÁNY
és homokkő sarkövet.

Tisztelettel
BURGER ADOLF
vállalkozó.

Sürgőnycim:
Burger Adolf S.-a.-Ujhely.

Jutányos áron készítenék.

Kívánatra képes árjegyzék megtekintésül bérmentve küldetik.

Magyarország legolcsóbb és legdíszesebb szépirodalmi képes hetilap.

A „KÉPES CSALÁDI LAPOK”

1886. október elsején a kilencedik évfolyamba lép.

Lapunk életideje a legkézzelfoghatóbb bizonyíték arra nézve, hogy a hazai családoknál befogadott kedvelt barátát a legemesebb örömmel mondhatni, hogy a „Képes Családi Lapok” térfoglalásával sok kétesbecsű, selejtes tartalmú, különösen külföldi olvasmányokat szorítottak le a családok asztalairól, melyek részint hiu ígéretekkel, részint nagy hanggal folyton kísértenek megvesztegetni a hazai közönség jóhiszeműségét.

Lapunk tartalmára nézve a kiadó és a szerkesztőség versenyezni fognak a buzgalomban, hogy továbbra is fokozott mérvben kiérdemeljék a közönség elismerő támogatását.

Közölni fog jeles eredeti és fordított költeményeket, beszédeket, rajzokat, népmeséket, szépirodalmi, egészségügyi cikkeit; a rohanó idővel tartand minden irányban. Heti tárczák, adomák, apróságok, hírek, talányok stb. stb. fogják élénkíteni a lap tartalmát és azon leszünk, hogy a szövegbe nyomott képei a legjelesebb külföldi lapokban közltekkel kiállják a versenyt.

A „Képes Családi Lapok” előfizetési ára:

Egész évre 6 frt. Fél évre 3 frt. Negyedévre 1 frt 50 kr.

Előfizetéseket elfogad minden hazai könyvkereskedés.

Mutatványszámokat küld ingyen és bérmentesen.

A „KÉPES CSALÁDI LAPOK” kiadóhivatala BUDAPESTEN.

IV. kerület, papnövelde-utca 8. szám alatt.

Hirdetmény.

Október hó 6-án 9 órakor reggel Vécsén (vasuti állomás Tőke-Terebes) a parnói uradalom részéről 16 darab mustra tehén és 45 drb 1-2 éves selejtes tinó és üsző árverés útján el fog adatni.

Fertőtlenítésre ajánlok:

20°-os Chlortartalmu meszet 1 kl. 25 kr.
35°-os karbol tartalmu meszet 1 kl. 25 kr.
40°-os Karbol savat 1 kl. 35 kr.
Vasgáliczot 1 kl. 12 kr.
Fertőtlenítő folyad. lakásokba 1 lit. 15 kr.

Ugyszintén raktárt tartok:

a leginkább használatban lévő és jószágukról elismert minden bel- és külföldi gyógyszer különlegességekből, illatszerekből, sebészeti kötszerek és eszközökből, valamint igen ajánlom az általam készített és jószágáról elismert indiai tyukszem balzsamot. (Egy üveg ára 35 kr.)

Kincsesy Péter,

gyógyszerész S.-a.-Ujhelyt, főutca.

3-6

Ház és borpinczék eladása.

Adriányi Gyula tulajdonát képező, a tolcsvai 521. telekjegy-zökönyvében foglalt 256 1/2. összeírási számú ház udvarral, valamint a Gyapároson fekvő kősziklában ástott 2250|54. és 2250|43. helyrajzi számú borpinczék, az előbbeni 500, az utóbbi 300 hordó térnagságu, melyekben szükség esetén, tekintve nagyságát, még felével több is könnyen, pedig csak egysorjában megfér, akár összesen, akár egyenként készpénz fizetés mellett **jutányos áron eladó.** Venni szándékozók értekezhetnek magával a tulajdonossal Tolcsván.

1500 drb kitünő minőségű 6 abroncsos és hitelesített hordó

napi árfolyam szerint eladó NIESNER FERENCZ uradalmi bodnárnál Sárospatakon és S.-a.-Ujhelyben Untener Mihálynál, Bereczki utca.

A PESTI

magyar kereskedelmi bank váltóüzlete

BUDAPESTEN, Dorottya-utca 1. sz.

megbízható szolid ügynököket

keres mindennemű sorsjegyeknek havi részletfizetés melletti elárúsítására.

Ajánlatok referenciák megnevezése mellett a fenti váltóüzlethez intézendők.

Gazdatiszti állás

üresedik meg jövő 1887-ik évi jan. 1-ső napján, mely 300 frt készpénz, életfizetés stb. élvezetével van összekötve. Bővebb felvilágosítást e lapok kiadóhivatalában nyerhetni.

LINKESCH SAMU özv.

vasüzlet Eperjesen

ajánlja kitünő minőségű

krakkói cserép-kályháit

fehér és diszes színekben,

FA-, KÖSZÉN-

és

coaks fűtésre,

KANDALLÓKAT,

TAKARÉK-

KONYHÁKAT

bármimemű

kivitelben.

legolcsóbb árakban.

Képviselőség: Reichard M. és fia uraknál S.-a.-Ujhely.

tokból való tanulmányozására kiküldött bizottságnak jelentése, mely a szóban levő új járás alkalmatlanságát szükséges voltát és célirányosságát kimerítő indokolással a közgyűlés figyelmébe és az országos kormányzat pártfogásába ajánlja, egész terjedelmében jegyzőkönyvbe vétetett s a belügyminisztériumhoz felterjesztett.

Végül több községnek 1886. évre vonatkozó költségvetése és több rendbeli zárszámadása nyert elintéztetést.

A szebb jövőre biztosításának ügyében fáradozó közgyűlést elnöklő alispán azzal a hű óhajtalassal rekesztette be, hogy a nemzeti köznevelődés oltárára hozott áldozatunk legyen kedves isten és emberek előtt.

Ugy legyen!

Nyilvános számadás.

A nagy-mihályi állami elemi iskola megnyitási alkalmából városunkban május 11-én a helybeli óvó-iskola alapja javára rendezett táncmulatság jövedelmével kívánván beszámolni, midőn ezen az alábbi tételeket kötelességünkhöz képest hirtalán nyugtáznunk óhajtuk, s a nemes célra áldozó felülfizetőknek hálás köszönetünket nyilvánítjuk, van szerencsénk t. szerkesztő urat tisztelettel felkérni, miszerint ezen közérdekű soroknak becses lapja legközelebbi számában térni nyitni sziveskedjék.

A bevétel kitett:

a) belépő-jegyektől . . .	157 frt 60 kr.
b) felülfizetésekből . . .	41 frt 50 kr.
összesen . . .	199 frt 10 kr.

Az összes kiadás tett . . . 140 frt 10 kr.

Tiszta jövedelem . . . 59 frt — kr.

mely összeg Csűrös Ferenc urnak, mint a nagy-mihályi kisdedóvó iskola pénztárosának mai napon tényleg kézbesítettetett.

Felülfizettek pedig: Balogh Géza országgy. képviselő 7 frt, Gulácsy Ignác 5 frt, Dr. Rusay Lajos 4 frt, Sztáray Antal gróf 3 frt 50 kr., Zalanffy Nándor 3 frt, Barna Bertalan 3 frt, Popper Ignác 2 frt, Köröskényi Elek 1 frt 50 kr., Baján Imre 1 frt 50 kr., Hekkel Károly 1 frt, Inátkó János, Mike Márton, Machnyik Andor, Widder Márk, Roth Mór, Widder Béla, Thuránszky László, Szóráth János, X. Y., Jäger Béla, Szoták István, Füzesséry Pál, Grenzer F., Horváth Gyula, Nemes Lajos, Winternitz N., Kossuthné 50—50 kr-ával és N. N. 1 frt 50 kr.

Fogadják a nemes szívu adakozók legszivebb köszönetünket.

N.-Mihály, 1886. szeptember 15-én.

A rendezőség megbízásából:

Baloghy György.

Különlék.

(Hymen) Horváth Gyula pénzügyi fogalmazó f. évi szeptember 29-én váltott jegyet N. Mihályban Lavóthával, Lavótha Vendel kedves leányával. — Major Tibor minisiteri titkári jegyet váltott Vályi István s. a. ujhelyi kir. közzjegyzőnek művelt lelkü és kedves leányával Emmával. Fogadják szerencse kívánatait.

(Uj kir. aljárásbíró.) Rikly András s. a. ujhelyi kir. törvényszéki jegyző, a gálszécsi kir. járásbíróhoz aljárásbíróvá lett kinevezte.

(Kinevezések a vármegyénél.) Átányi József, ügyvédjelölt a főtisztviselői bizottsághoz II. osztályú irnokká; Rieder Ferenc és Winkelér Lajos pedig az árvaszékhöz rendszeres napidíjasként nevezettek ki.

(Előléptetés.) Pridoda Etele, tb. megyei aljegyző I. osztályú irnokká lett előléptetve. Fogadják szorgalmával és tehetségével jól megérdemelt előmeneteléhez szerencsekívánatunkat.

(Freylér Béla) a s. a. kir. járásbíróhoz irnokká nevezetett ki.

(Kir. táblai új pótbíró.) Barthoss Tivadar. ügyvéd s kassa-mislyei közalapítványi kerületi ügyész a budapesti kir. ítélőtáblához pótbíróvá nevezetett ki.

(Ismét kitépott a halál) könyörtelen keze egy szép és kedves rózsaszálát a boldog családi élet bokréta-jából. Hiába volt rajta a szeretetnek erős köteléke, hiába való volt a fristetés a leggondosabb ápolgatás, azt az enyészet szelének fagyos lehettétől megóvni nem lehetett. A disztól megrabolt bokréta most is gyöngyök tükröződnek; oh de azok nem az élet örömeinek, hanem a lánban égő sziv bánatának hirdetői. Száritsa fel ezt a harmatot az áldó isten napja. A halál kegyetlen keze által ütött sebeket ott a szerető sziveken hegyessze be a vigasztalás szelid anyála. Szentgyörgyi Vilmosné, szül. Mándy Malvinnak, a leggyöngédebben szerető feleségnek, a leggondosabb édes anyának a szerető és visonszeretett legjobb barátnőnek, a jó férj a serdülő gyermekek és igazán ragaszkodó rokonok és hű barátnők szí-

vében legyen áldott emlékezte! A család által kiadott gyászjelentés így szól: Szentgyörgyi Vilmos és gyermekei Zoltán és Sarolta, id. Mándy István, özvegy Szentgyörgyi Lajosné szül. Kolner Zsannet és gyermekei: Dezső és István fájdalom-telt szívtel jelentik így a maguk, miut a testvérek és számos rokonok nevében, forrón szeretett neje, a legjobb anyja, leánya, testvérük, menyete és sógornőjüknek S e n t g y ö r g y i V i l m o s n é szül. Mándy Malvinnak, f. hó 1-én, reggeli 5. és 1/2 óraker, hosszas szenvedés után, életének 30-ik s boldog házassága 10-ik évében tüdővészben történt gyászos kimultát. A boldogult hült tetei f. hó 2-án délutáni 4 óraker fogtak az ev. ref. egyház szertartása szerint örök nyugalomra tetetni. S. a. Ujhely, 1886. október hó 1-én. Áldott legyen emléke! A szebbnél-sebb, drágább nál-drágább koszorúkkal elhalmozott koporsót d. u. 3. 5 óraker tették a kocsira. A végtisztesség adójának lerovásánál nagy számban jelentek meg azok a hű barátok is, akik a csapás sulya alatt roskadozó férjnek bánatában a legigazabb részvételt osztotak — s fogtak osztotni.

(A tejjgazdasági kiállítást Kassán) mely f. évi szept. hó 23-án nyitottatott meg, szept. 28-án zárták be teljes ünnepeiseggel. Mi, akik a kiállítást megtekintettük, aláírjuk a kiállítást bezáró, kereskedelmi és iparkamarai elnöknek, Novelly Sándornak abeli kijelentését, hogy a tejjgazdasági kiállítás a hivatott közvélemény egyhangú ítélete szerint fényesen sikeredt. Bebizonyította a kiállítás azt, hogy Felsőmagyarország sajttermelésével is bátran kiállhat a világversenly nagy piacára. E kiállítás alaposan remélni engedti azt, hogy a sajttermelés, mint a kiállítást megnyitó kormány képviselője jövendölte, hivatva van ellensúlyozni azt a veszteséget, amely közzgazdaságunkat a magtermékek értékcsökkenése folytán mindinkább sujttja. Különösen pedig kereskedőink meggyőződhettek ez alkalomból arról, hogy a külföldi drágább árú helyett, vagy azok mellett állandó helyet illik és kell biztosítani a honi sajttermékek számára üzleteikben. A mi vármegyénkben Szirmay György gr. és Andrássy Manó gr. uradalmi vettek részt tejjgazdasági készitményeikkal s mindkettőt aranyéremmel tüntette ki a zsűri. — Szirmay grot a külföldi sajtok elleni sikeres versenlyért Andrássy grot a kitűnő minőségű sajtokért. — Tejet és tejjterméket 85, termelő és kereskedő gépeket, eszközöket 19; segédszereket, könyveket, terveket 19, kiállító mutatott be. Ott láttuk Soukup Adolf kassai városi főmérnöknek vaszerkezettű italó mintázatát is, melyre a tervező szabadalmat nyert. Ez italók beláthatatlan időkre való tartósságuk mellett számos olyan előnyt is nyújtanak, mely az okszerű gazdaságban felbecsülhetetlen. A kiállításon összesen 723 kiállító vett részt s a látogatók száma közel áll az 5000-hez. A minden tekintetben jól sikerült kiállítás az abauj-torna vármegyei gazdasági egyesület és a kassai kereskedelmi kamara közös, szép, tanulságos alkotása volt; sokáig éljenek hazánk és nemzeünk közzgazdaságára szolgáló hazafias törekvéseikben! A Schalk-háznál rendezett közzvacsora méltó befejezője volt az ünnepeiségnek.

(Benczúr József) f. hó 17-én váratlanul elhunyt. Szívszhülésben történt kimultával a társadalom s megyénk is érzékeny veszteséget szenvedett. A boldogultat ifjú korától fogva szilárd becsületeség, törhetetlen hazafiság és fáradhatatlan tevékenység jellemezték s kik érintkezésben s ösmeretségben voltak vele a legkedvesebb embert, az áldozatkész emberbarátot gyászolják benne. Még sokan emlékeznek rá vissza a negyvenes évekből, mint eperjesi kollegiumbeli szeretett tanárakra, mely időben Eperjes és különösen a tanuló ifjuság magyar érzelmének emelése körül elismerésre méltó érdemeket szerzett. A szabadságharc előtt abba hagyva tanári pályáját, fegyverrel és másnemű hasznos működése által tettleges részt vett a hőszi munkában, miert később nem kis ildözésnek volt kitéve. A gyászos ötvenes és a következő évek alatt a teremő ipar terén szép eredménynyel működött. Ez időben, nagyobb európai utazásai után volt néhány társával a nagysárosi műmalom megalapítója és építője is. Később Zemplén vármegyébe tette át lakását mogyoróskai birtokára. Tevékeny és erdeményes részt vett a Bodrogszábiaiyozásnál; fáradhatatlanul működött lent és fent a vasutak létrehozatala körül, alapította hazánkban az első cement gyárat Mogyoróskán, néhány társával az első francia malomkő-gyárat Fonyban; birtokait észszerűen kezelte s e soknemű eltogaltsága mellett evangélikus egyházának buzgó és áldozatkész híve s több zempléni egyháznak felügyelője is volt. Tevékenységét mindenütt áldás kísérte; felvilágosodott szelleme, magas miveltsége s kedves megnyerő modora által mindnyájunknak szeretettel érdemelte ki. Végrendeletében is szép összegekkel emlékezett meg az eperjesi kerületi kollegium és a sáros-zempléni evang. esperességről. Gyermekei mind nagykorúak. Fiai Zemplénvármegyei birtokosok s az általa teremtet-

iparvállalatok üzletfolytatói. Legyen áldott emlékezte!

(Benczúr Józsefnek életéből) mi is tudunk egy érdekes epizód, mely igen hű illusztrálása annak, mennyire ferde a mai kornak ama félszeg törekvése, mely a reális és különösen az iparfoglalkozásokat mellözve mindenkit a tudományos pályákra visz. Midőn Benczur első nejét megkérte mint az eperjesi kollegium filozófiai tanára, leendő apósa a kenyérkereset e módját nem tartotta elég biztosítéknak a családalapításra s csak azon feltétel alatt ígerte oda leánya kezét, ha tanári működését elhagyva kereskedéshez fog. Hát mivel kereskedjem, hiszen csak a könyvekhez értek? — volt a Benczur természetes ellenvetése. Kereskedjék könyvekkel, véleményezte a reális elvekkel bíró öreg ur. És Benczúr elfogadta e tanácsot, megvált szép szellemi sikerrel biztató pályájától, és megnyitotta az első eperjesi könyvkereskedést. És ez időtől fogva sok minden ágával foglalkozott a kereskedésnek s ennek köszönhetette azt a tetemes vagyont, melyet maga után hagyott, mint törhetetlen szorgalmának eredményét, s a hirvet és közbecsülest, mik közül az utóbbit bizonyára megszerezte volna, mint tanár is, — de az elsőt soha.

(Dévald Józsefet) a s. a. ujhelyi róm. kath. egyház orgonistáját, a ki annyi embert kiénekelt mult hó 30-án helyezették örök nyugalomra. Szelid, békés, becsületes ember volt, bizonyosan a paradicsomba vezettek az angyalok. Utódjául Kráfczik Ferenc közzkedveltségű zongora-tanítót emlegetik.

(Gyászjelentés.) Szinyei Endre főgimnáziumi tanár, a maga s gyermekei: Endre, Emma, Ilona Margit és Sándor, valamint a nagyszámú rokonság nevében, mely fájdalommal tudatja hű nejeknek, született R á d á c s i E m m a asszonynak, élete 31-dik, boldog házasságuk 11-ik évében, hosszas szenvedés után, folyó hó 25-én délután 6 óraker tudósvadásban történt gyászos elhunytát. A boldogultnak hült tetemei folyó hó 27-én, az ev. ref. egyház szertartása szerint, délelőtt 10 óraker fogtak az örök nyugalomnak átadatni. Sárospatak, 1886. szeptember 26. Áldott legyen emlékezte!

(A zemplénmegyei egyetemi ifjuság) egyesülete Budapesten szeptember hó 25-én tartá alakuló és első rendes közgyűlését. Nagy számmal láttuk egybegyűlni Zemplén fiait, hogy megkezdjék a nemesen folytatandó munkát. Közzfelkiállításal megválasztattak: Kerek Pál o. n. elnök, Chyzer Béla o. n. alelnök, Staut József j. h. titkárrá, Schleiminger István j. h. jegyzővé és Lengyel Endre o. n. pénztárossá. Önérzetesen mondhatjuk el, hogy már ez a közgyűlés is elegendő garanciát nyújtott arra való nézve, hogy az egyesület az ő irányelveit: művelni a szellemet, gyakorolni a jótékonyság és felebaráti szeretetet, nemes eltökéllyel és kitartással fogja követni. Staut J. e. titkárr.

(A mező laborczi új gyózzszertárt) a m. főorvos, a járási főszolgabíró és orvos m. hó 25-én ünnepeisen megnyitották. Mint szemtanuktól hallottuk, a gyózzszertárt nem csak minden előirt orvosszerral van kellőleg ellátva, de csinnal, izléssel, sőt bizonyos fokig fényűzéssel is felszerelve s a hivatalos urak nem is késtek ebbeli örömüknek és elismerésüknek kifejezést adni annál a bárátságos áldomásszerű ebédnél, melyet a hivatalos megnyitás után a közzség majdnem összes értelmisége a gyózzszertárt vendégszerető házával költött el.

(Sárospatak) csendes alvó lakóit megint tüzi lárma riasztotta fel szept. 23-ára virradólag. A piacon épen most épülő Wohl-féle emeletes vendéglő (a Magyar Király) gyult ki. Egy óra lehetett éjféltől, mikor véssziáltások, s félrevert harangzugas s a tüzölt kört tüzet jelző hangjai töltötték be az egész várost. A tüz nehezen volt a magas tetőn megközelíthető s rémes ropogással szaladt át a Láczy Dániel-féle épületre, onnan mindjárt Rik nagy gyózzszertártára s innen ismét fel az emeletes városházára. Csak itt sikerült elfogni a nyargaló és pusztító veres kakas-t, mikor már négy nagy piaci házat és egy csomó mellékepiületet hamuvá tett. Wohlnál és Riknél a szobák is több helyen beégték, a mit sokan a tüzoltóknak és szereik roszaságának tulajdonítanak. A kár 8—10 ezer frt. Az épületek jobbra biztosítva voltak. A tüzet roszakaratu gyujtásból eredtetnek mondják; de ki és miert gyujtogatna: azt nem is sejtik. Folytonos rettegésbe élünk. A csatatéren harci tudositók vannak. En, ha ez soká igit tart. Patakról beállók tüzi tudositóknak.

(A kassai r. kath. egyházmegye Nesztora) Kocsis János nyugalmazott erdőbényei plébános szept. hó 22-én 86 éves korában E.-Bényén elhunyt. Béke poraira!

(Fekete gyémántok) cím alatt Hevesi József ismert fővárosi írónk, a „Magyar Salon“ szerkesztője, egy kötet elbeszélést ad ki. Mindegyik elbeszélés egy-egy társadalmi problémával foglalkozik. A kötet, melyhez Fekete József, a „Magyar Salon“ másik szerkesztője ír előszót, igen díszes kiállításban október hó 15-én jelenik meg több mint 30 művészi illusztrációval, a „Magyar Salon“ kiadásá-

ban. Füzött példány ára 1 frt 50 kr., díszkötésben 2 frt 50 kr. Az előfizetési pénzek a «Magyar Salon» szerkesztőségéhez (Budapest, VII. ker., Dohány utca 12. sz.) küldendők.

(Emberölés.) Battyánban történt múlt hó 28-án. Matyi József, Matyi György és Szilágyi Mihály valami áldomás felét ittak a Matyi József és György közös lakásukon, hova elkompaportáltak Makai János dinyecsősz is. egy rossz előéletű ember, egészen hivatlanul. s ő is a mulatók közé vegyült, és a többi — nagyon természetesen — mihamar utólérte; beitaloztak valamennyien. Ebből támadt a veszedelem. Makai János Szilágyi Mihályval már régóta ellenséges lábon állott s nem egyszer biztatta, hogy «elbánik vele.» A mulatság színhelyén is, szóra szó következtetése s Makai és Szilágyi farkasszemét néztek egymással, aminek az lett a következménye, hogy Szilágyi tartván attól, hogy Makai megelőzi, kisompolygott a konyhába, kézhez kerített ott egy nyersfából készült balta nyelet s azzal (vissza térve) hátulról úgy fején cselekedte Makai Jánost, hogy az eszméletlenül fordult le a székről s még az nap este koponya repedés következtében meg is halt. Szilágyi önként jelentkezett a bíróságnál.

Meghívás.

A zemplénmegyei ált. tanító-egyesület Galzsicsi járáskörei öszi gyűlését okt. 7-én Iisztáncson az ottani gkath. iskolában d. e. 9 órákor tartja, melyre a t. c. egyleti tag urak s a tanügy barátai ezennel tiszteletteljesen meghívattak.

Takács János,
elnök.

A közönség köréből.

— E rovatban közöltekték nem felelős a szerkesztőség. —

Nyilatkozat.

Mi alólítottak, Morva községbeli lakos föld-birtokosok és képviselőtestületének tagjai ezennel kijelentjük, hogy a „Zemplén” f. évi szeptember 19-iki 38-ik számában, Morváról keltezték és egy földbirtokos aláírásával ellátott levélben foglaltak nem felelnek meg ama szép eszmének. — a közügy érdekének, — melyből kiindulni látszanak.

Hogy ki lehet az az „egy földbirtokos” azt nem tudjuk; de hogy nem Morván lakik, azt sejtjük.**) Ugyan azért, legyen szives titkolt nevével nyilvánosan fellépni. Engedje meg tehát kijelentésünk, hogy mi a közvetlen érdekelt felek jobban tudjuk, mi szükséges és hasznos nekünk, mint ő, ki körülményeinket aligha ismeri jobban mint mi. Engedje kijelentésünk, hogy mi Dr. Glück Samu vásárhelyi kör orvosnak Nagymihálybani lakását helyesnek, a mi községnk és a körorvosi kör érdekeivel megfelelőnek találjuk**) és nevezett orvos urnak irántunk tanusított kötelesség érte, buzgó jóakaratu munkálkodása iránt ezennel elismerésünket nyilvánítjuk.***)

Morva, 1886. szeptember 21.

*Tomesányi Árpád és társai ****)*

CSARNOK.

Zöldségmaradékok.

Megtörtént biz az azért, hogy az a híres snellcug megfeneklett, amelyikről azt tartják, hogy egy stációval mindig lemaradt.

Megjötték, kerek szám egy hija huszan. No hiszen volt is keletjük. Ugy is kapkodták őket, mint a gyerekek a vásárt. Boldog volt, akinek egy egész lengyel jutott.

Meg volt az egész program, természetesen leszállított nagyságban. De annál hatványozottabb volt a testvéri ölekezés lelkesedése.

Egyhangulag nem is csudálkozott senki, hogy az ilyenféle konfirmációt egy kis kolerával tanácsosnak látták odaát dezinficiálni akarni.

A lengyel testvérek bizalmasan el is beszéltek, hogy náluk bizonyos körökben egy járvány szokott fellépni, olyan bacillumánia, hasonlít a kolerához, csakhogy nem a gyomorba, de az agyvelőbe fészkelődnek a Koch-féle ázalagok. Valószínű, hogy most is ilyenféle agyremek születték a félreértést.

No de ezen már túl estünk, lássuk a bankettet.

Régi dolog, hogy a magyareMBER különben sem fukar a szép szóban, de a lengyel sem ám: hát még ilyen alkalommal hogy terem a „maszter toaszt.” Azután meg Ujhely, Mád, Tarczal, Tolcsváraól stb. Hegyaljának bőven felkerült „aranylevele” ezektől megszólal ugyan még a porticsi néma is.

*) Roszul sejtik Szerk.

**) De az a helyzet a vármegye intézkedéseivel, következőleg a közigazgatás érdekében áll. Szerk.

***) Ezt senki sem vonta kétségbe; hanem igen is az ismertettéttétt visszacs dolog miatt szót emelt az 1885. évi költségvetés tárgyalása alkalmával maga a képviselőtestület. Szerk.

****) A tizenhat névaláírás szerkesztőségünkben megtekinthető! Szerk.

A borászatot képviselte egy inkognitó uradalom is, pedig úgy látszott a sziveségből, hogy nem igen haragszik a lengyelre. — (Hiába, a diplomáciába is szövődhetnek discret vonzalmak.)

Különbön méltóságteljes hangulatban folyik a banket. a fenkölt érzelmek a multak dicső emlékeit meg-meg koszoruzzák, egy egy lelkes pohárköszöntéssel; a himnusz mélabus hangjai az apotheoszok szellemeit felidézék. De bizony nem fenyegetőzik, nem átkozódik senki; nem történik semmi policáj vidrig, legfeljebb, hogy egy pár lojalis szabású dikció a papiroson marad. Igen kár volt úgy megbokrosodni ettől a dologtól oda át tul a Vizen, rontani a mulatságot meg a borgesefet is. (Hogy szidja össze őket a „függelenség.”)

De azért siessünk készülni a bábra, mert ha még tovább tart az ebéd, könnyen eltéveszthetjük a toalettet.

A bál közönség sietve érkezik meg; bizonyos feszelen kedélyesség olvad a balteremébe öltöztetett színház szokatlan fényben tündöklő világosságába.

A bájos hölgyközönség mint egy eleven szineben ragyogó szivárvány, vagy ha úgy tesszük, smaragd, rubin, opál szinek izlésteljes pompája a tropikus világ madár tollzatára emlékeztet; egy-egy sötét alak meg mint az éj királynője vegyül ezen fantasztikus hullámok közé. Bizony ha megboldogult Milton ilyet láthatott volna, nem az elvesztett, de a feltalált paradicsomot írta volna meg.

No kedves lengyelem, nézz körül! eladó a bor is meg a szép leány is ha megérik.

Hátha még megjöttek volna a szőke fürtű nővérek? Kijutott volna ám nekik is egy szép csokor, méltó analógiája annak mivel a testvérek egyik ünnepelt hölgyét felbokrétázták. Milyen kár is, hogy azok a pokróc Dánielek nem tudtak okosabbat kiűzni, odafent, mint ezt a vasuti ügyetlenséget.

De azért is táncra kerekedett biz a magyar és a lengyel is. Könnyen tud feledni mind a kettő.

Hát a nagy mazur? Már hiszen kedves testvéreink annyi bizonyos, hogy szép módjával sok mindenre lehet lelkesíteni a hölgyeket nálunk is épen úgy, mint a Bug és Visztula partján, táncra meg pláne „könnyű vinni Katót,” de ehez a szép tánchoz nem ártott volna még leg alább egy próba.

Annál különbul ment a csárdás, polonéz stb. már a kakas is szólott volna virradóra, ha Csernyiczky ur sakter kése alatt el nem vérzenek oly sokan nagy szomorúságára a tyukoknak.

HIVATALOS RÉSZ.

Hirdetmény

a folyó 1886. évben megtartandó erdőőri szakvizsgák ügyében.

Az erdőőri szakvizsgák a folyó év október hó 18-án, az erre következő napokon Kassán a vármegye házában délelőtti 9. órákor fognak megkezdetni és folytatólag megtartatni.

Felhivatnak mindazok, kik ezen szakvizsgát letenni szándékoznak, hogy hiteles bizonyítványokkal felszerelt folyamodványaikat a kassai kir. erdőfelügyelőhöz nyújtsák be.

Budapest, 1886. évi augusztus hó 11.

Földmivélés- ipar- és kereskedelemügyi m. kir. minisztérium.

10307. sz.

Zemplénmegye alispánjától.

Tekintetes főszolgabíró ur!

Közhirre tével végett tudatom tek. főszolgabíró urral, hogy Tekintetes Sárosmegye alispánja több rendbeli átirata szenint Stefunkó József bártfai lakos sertés állománya lépfene miatt 21, Terébő község sertés és marha állománya lépfene miatt 10 napi és Kendő község szarvas-marha állománya ugyan csak lépfene miatt 10 napi vesztegár alá helyeztetett.

Feladatott ellenben a vesztegár alól Hankőcz Hrabszke község szarvasmarha állománya. S.-a.-Ujhely, 1886 auguszt. hó 14-én.

10514 szám.

Közhirretétel végett tudatom tek. főszolgabíró urral, hogy t. Sárosmegye alispánjának f. évi 10200. szám alatt kelt átirata szerint Andrejufka község szarvasmarha-állománya tudóvész miatt vesztegár alá helyeztetett.

S.-a.-Ujhely 1886 auguszt. hó 24-én

Matolai Etele,
alispán.

1137. sz.

Szerencsi járás szolgabírájától.

Pályázatok.

I.

Az üresedésben lévő s 500 frt évi fizetés és 200 frt fuvar illetménnyel, valamint a rendes látogatási díjakkal javadalmazott tiszta-luci körorvosi állomásra, melyhez Tisza-Luc, Harkány,

Szerencs, Szada, L.-Bénye, Bekecs és Kesznyéten községek osztattak be, ezennel pályázat nyitattik.

Felhivatnak ennél fogva pályázók, hogy szabályszerűen felszerelt folyamodványaikat e hivatalhoz f. évi okt. hó 10-ik napjáig ide betejesztesstessék.

A választás a körszékhelyen Tisza Luczon f. évi október hó 14-ik napján reg. 10 órákor fog a község házában megtartatni.

II.

A gesztelyi körorvosi állomásra, mely a szabályszerű látogatási díjjakon kívül 500 frt évi fizetés és 200 frt utiátalánnyal van javadalmazva s melyhez Gesztely, Kak, Hernád-Németi, Berzék, Sajó-Hidveg, Köröm, Girinc és Kis-Csécs községek tartoznak, ezennel pályázat nyitattik.

Ennél fogva felhivatnak a pályázók, hogy 50 kros bélyegű folyamodványaikat s képesítésiüket igazoló okmányaikat f. évi okt. hó 10-ik napjáig, alulirt szolgabírói hivatalhoz mutassák be. A választás f. évi okt. hó 12-én reg. 10 órákor fog a kör székhelyen Gesztelyben a község házában megejtetni.

Szerencs, 1886. évi szeptember hó 30-án.

Urbán Ferenc,
h. főszolgabíró.

Szerkesztőségi posta.

Az „Amerikai Nemzetőr” szerkesztőjének. Kézirata megérkezett. Fogadja üdvözlötlenket.

Sz. K.-urnak, Budapest. Tárcáját jelen számunkba már be nem szoríthatjuk. A sürgősségi kérdéssel, reméljük, legközelebb leszámolhatunk. Fogadja köszönetünket.

V. K. B. S.-Patak. Eljelen a derék patakiai s eljen a hű lengyel-tudósító is!

„Alig multam husz éves”. Ha a bevezetést a lélektani igazság kedvéért átölegetné, és a kiábrándulás természetesebbé tenné — közölhető lenne.

Dr. Schön Vilmos urnak — Helyben. Alapos és megnyugtató válaszában közlését a jövő számunkra kellett halasztanunk. Kérjük továbbra is beces közreműködését.

Felelős szerkesztők:

PAYZSOSS ANDOR és HORVÁTH JÓZSEF

Főmunkatárs: **DONGÓ GY. GÉZA.**

Kiadótulajdonos: **ÖZV. BORÚTH ELEMÉR N. A.**

Hirdetmények.

T. k. 1843. 2240. sz.
1886.

Árverési hirdetményi kivonat.

A tokaji járásbírósa mint telekkönyvi hatóság köz-
hírré teszi, hogy Rajmann Antal végrehajtható Stelcz János és neje Csányi Rozália végrehajtást szenvedők elleni 35 frt tökékövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a tokaji kir. járásbírósa területén lévő, B.-Kereszturban fekvő, a b.-kereszturi 26. sz. tjkvben 1351. hr. sz. szántóföld Palánton egészben 74 frt, a 384. sz. tjkvben foglalt 1123. 1126—1127. hr. sz. ingatlanok felerészé 329 frtban, a 438. sz. tjkvben foglalt 1306. hr. sz. föld a Palánton egészben 56 frtban, az 504/a. sz. tjkvben foglalt 189. hr. sz. kert felerészé 17 frtban az ár-
verést ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1886. évi október hó 8-ik napján d. e. 9 órákor Keresztur város házában** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok bec-sárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. évi LX. törvény-cikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi novemb. 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 70. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Tokajban, 1886. évi július hó 23-ik napján, a kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóságánál.

Sill Henrik kir. aljbíró szabadságon:

Kálmán Lajos
kir. aljbíró.

Tk. 1988. sz.
1886.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szerencsi kir. bírósa mint könyvi hatóság köz-
hírré teszi, hogy a kassai tak. pénztár végrehajtható K. Kiss János és Kiss András végrehajtást szenvedők elleni 193 frt tökékövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a szerencsi kir. bírósa területén, a Golop község határában fekvő, a felsőgolopi 52. sz. tjkvból az alsógolopi 14. sz. tjkvbe átvett és ott id. Kiss János és neje Juhász Erzsébet tulajdonánál felvett 863., 905., 955., 973., 1044. hr. sz. (és a golopi 52. sz. tjkvbe felvéve volt 84., 150., 168., 216. és 259. hr. számokat helyettesítő) 1/5-ad kültelekből álló ingatlanokra 248 frt, a felsőgolopi 88. sz. tjkvben id. Kiss Jánosné szül. Juhász Erzsébet a 194., 256., 272. és 342. hr. sz. t. ingatlanokból illetve birtokjuttaléokra 182 frt becsárban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. október hó 26-ik napjának d. e. 10 órákor Golop község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok bec-sárának 10%-át vagyis 24 frt 80 krt és 18 frt 20 krt készpénzben, vagy az 1881. 60. t. c. 42. §-an jelzett árfolyammal számított és az 1881. november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazság-ügy miniszteri rendelet 8. §-ában, kielőtt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a szerencsi kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóságánál, 1886. évi június hó 26-ik napján.

Kiss György,
kir. aljbíró.